

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010350
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712010350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojka Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2013, prejednal odvolanie obžalovaného O. H., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 09.05.2013, sp.zn. 1T 78/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného O. H., nar. XX.XX.XXXX v B., L., trvale bytom G. XXX, okres N., podľa § 285 písm. a) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby pre skutok, kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 23.09.2010 v čase medzi 20.00 h a 21.30 h na námestí v Krupine, okres Krupina, sediac vo vozidle zn. BMW X5 ev.č. KA-XXX AP sa vyhrážal R.. W. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., W. L. XX, slovami „keby tu nie sú kamery, tak Ťa dám dole“ a následne ho vyzval na férovku dňa 15.10.2010 a z telefonátu z utajovaného čísla sa mu vyhrážal slovami „ty skurvený bastard, si mŕtvy“, čím týmto konaním vzbudil u neho dôvodnú obavu, že zámer, ktorým sa mu vyhrážal uskutoční a v obave o svoj život a zdravie, vec oznámil na políciu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný O. H. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na dvanásť mesiacov v zmysle ust. § 50 ods. 1 Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie v celom rozsahu, a to už do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby v zásade z toho dôvodu, že predmetnej trestnej činnosti sa nedopustil a teda necíti sa byť vinným, napadnutý rozsudok je preto nezákonný.

V dôvodoch odvolania poukázal na tú skutočnosť, že na jednej strane poškodený prehlasoval, že sa mu mal vyhrázať spôsobom popísaným vo výrokovvej časti rozsudku, ale zároveň tento mal v jednom prípade bežať za obžalovaným a okrem toho vyhľadával jeho prítomnosť a vyjednával s ním, hoci predtým tvrdil, že mal dôvodnú obavu pred prípadným konaním obžalovaného. Neobstojí tvrdenie poškodeného o nejakom šikanovaní a vyhrážkach, ktoré by naznačovali útoky voči poškodenému. Konanie, ktoré je popisované v napadnutom rozsudku sa nikdy nestalo a poškodeného stretával čisto len ako osobu žijúcu v tom istom meste ako on. Bol to práve poškodený, ktorý mu ukazoval päste, keď sa s ním náhodne stretol pred bankomatom, keď sedel v motorovom vozidle a pri ňom tiež svedok Q., ktorý tiež zachytil, že poškodený niečo v tomto momente vykrikoval na adresu obžalovaného, hoci nevedel identifikovať slovné prejavy doslovne. Nesporne z toho vyplýva, že poškodený v minulosti bol priateľom aj jeho bývalej priateľky R.. W. K., s ktorou mal vzťah. S touto mal potom vzťah poškodený, ale poškodeného nevyhľadával, nekontaktoval, ale poškodený pri náhodných stretnutiach niečo stále vykrikoval, napríklad, prečo ešte nie je v base obžalovaný, že tam už dávno mal byť a podobne. Tiež nie je pravdou, že by ho volal na priehradu Bebrava na férovku.

Je to poškodený, ktorý má evidentný záujem pomstiť sa mu a od začiatku koná tak, aby sa dohodol s R.. W. K. a nesporne chce mu privodiť trestné stíhanie. Pokiaľ by sa ho poškodený bál, tak by ho nevyhľadával, nevyhrázať sa mu, a to aj v nočných hodinách, nemá to logiku. Keby sa poškodený bál jeho útokov, tak by sa mu vyhýbal a nie naopak, ho vyhľadával. Rozhodne, ak k nejakému slovnému kontaktu došlo, nikdy to nebolo v takom zmysle, ako to uvádza poškodený, teda, že by mohol mať obavu z nejakých vyhrážok z jeho strany o svoje zdravie, bezpečnosť. V prospech jeho obhajoby svedčia aj výpovede svedka Q. a svedka B.. Poškodený si je vedomý, že je podmienenčne odsúdený a snaží sa takýmto spôsobom mu poškodiť.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je v plnej miere dôvodné.

Je pravdou, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a právne závery, pritom z tohto odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne pri hodnotení dôkazov v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého

orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pochybenie vidí odvolací súd v tom, že súd prvého stupňa bral v úvahu len dôkazy, ktoré vyznievajú v prospech poškodeného, dôsledne sa nezaoberal obhajobou obžalovaného, ktorá v konečnom dôsledku pri zhodnotení celkovej dôkaznej situácie vyznieva logickejšie, ako tvrdenia samotného poškodeného, ktorý v konečnom dôsledku zjavne mal možnosť a záujem poškodiť obžalovanému pre predchádzajúce nezhody obžalovaného s priateľkou, s ktorou sa v čase spáchania skutku už nestýkal, naopak, stretával sa s ňou a nadviazal vzťah práve poškodený. Samotná poškodená nepotvrdila tvrdenia obžalovaného, že by bola svedkom vyhrážania sa obžalovanému poškodenému, teda, R.. W. K. len potvrdila, ako priateľka poškodeného, v nepriateľskom pomere k obžalovanému, že vie o jednom telefonáte, v ktorom sa mal obžalovaný vyhrázať poškodenému a ostatné tvrdenia o vyhrážkach a iných útokoch nielen od poškodeného. Nemožno tu prehliadnuť práve vzťah tejto svedkyne k obžalovanému a na druhej strane vzťah k poškodenému v kritickom období. Obdobne nebral súd prvého stupňa v úvahu výpoveď svedka V. Q., ktorého tiež je možné hodnotiť ako tendenčnú, pretože ide o priateľa obžalovaného, ale zdraví sa aj s poškodeným, ktorý tiež naznačoval, že niečo na adresu obžalovaného počul niečo vykrikovať, avšak nevedel, čo konkrétne vykrikoval poškodený na adresu obžalovaného, keď sedeli v motorovom vozidle obžalovaného.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka W. N., treba uviesť, že ide o známeho priateľa práve poškodeného, tento čiastočne potvrdzoval určitý útok motorovým vozidlom v okolí X. na motorové vozidlo poškodeného v tom smere, že jazdil za ním v tesnej blízkosti a takto konal až po motorest Devičie, ale nemohol tiež

potvrdiť, že za volantom motorového vozidla BMW, ktoré jazdilo za motorovým vozidlom poškodeného, bol práve obžalovaný, resp., že išlo práve o konkrétne motorové vozidlo obžalovaného.

Za takejto dôkaznej situácie a skutočne nelogického tvrdenia poškodeného o obavách zo strany obžalovaného, že by mu mohol akýmkoľvek spôsobom ublížiť, neobstoja, práve pre tú nelogickú situáciu, ktorú sám poškodený potvrdil, že v jednom prípade obžalovaného prenasledoval práve on a v dôsledku toho došlo ku konfliktu. Podobné náznaky možno vidieť aj v tvrdení svedka V. Q., ktorý s poškodeným nie je v nepriateľskom pomere, hoci je priateľom obžalovaného.

Za takejto dôkaznej situácie sú tu vážne pochybnosti o vieryhodnosti výpovedí poškodeného, vrátane skutočnej obavy, že by poškodený mal strach z obžalovaného pre vyhrážky, že by ich mohol uskutočniť, keď sám vyhľadával prítomnosť obžalovaného a tiež mal dôvod svojím trestným oznámením na obžalovaného tomuto poškodiť, s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za obdobné konanie vo vzťahu k bývalej priateľke obžalovaného a v tom čase priateľke alebo družke poškodeného. Vzhľadom k tomu vznikli vážne pochybnosti o vine obžalovaného v zmysle výrokovej časti napadnutého rozsudku, resp. obžaloby u odvolacieho súdu, nezistil žiadne možnosti pre doplnenie dokazovania, ktoré by mohlo prispieť k bližšiemu ustáleniu skutkového stavu, teda v pochybnostiach odvolací súd rozhodol v prospech obžalovaného v zmysle zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného a tohto spod obžaloby oslobodil, keďže nemal za jednoznačne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe týchto dôkazov a úvah o nich rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.